

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/909/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 22/A. § (1) bekezdése és a Budapest Környéki Törvényszék 4.Pkf.51.990/2025/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a Budapest Környéki Törvényszék 4.Pkf.51.990/2025/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását, és a Gödöllői Járásbíróság 21.Pk.50.711/2025/5. számú végzésére kiterjedő megsemmisítését. Kérte továbbá az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bnp. tv.) 22/A. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését is.
- [2] 1.1. A megelőző bírósági eljárásban megállapított tényállás szerint a kérelmező (a továbbiakban: indítványozó) és a kérelmezett között a kapcsolattartást a 2010. augusztus 22-én született gyermek vonatkozásában a Budai Központi Kerületi Bíróság 1.P.30.514/2018/69. számú, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 54.Pf.634.534/2019/18. számú ítéletével jogerőre emelkedett határozatával szabályozta.
- [3] Az indítványozó a 2025. július 18. napján érkezett kérelmében kérte a 2025. június 22. napján, 2025. június 24. napján, 2025. június 29. napján, 2025. július 01. napján, 2025. július 06. napján, 2025. július 08. napján, 2025. július 13. napján és 2025. július 15. napján volt esedékes telefonos kapcsolattartás; a 2025. június 22. napjától és 2025. július 1. napjától volt esedékes időszakos (nyári szünet) kapcsolattartás végrehajtásának elrendelését, valamint annak megállapítását, hogy a kérelmezett a

kapcsolattartás megvalósulását akadályozta, a gyermeket a kérelmező ellen neveli és elidegeníti.

- [4] A Gödöllői Járásbíróság mint elsőfokú bíróság a 21.Pk.51.711/2025/5. számú végzésével az indítványozó kapcsolattartás végrehajtásának elrendelése iránti kérelmét elutasította.
- [5] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 4.Pkf.51.990/2025/5. számú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta.
- [6] A másodfokú bíróság utalt arra, hogy a [...] Kormányhivatala [...] Kerületi Hivatal Gyámügyi Osztálya a 2025. június 19-én kelt határozatával a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 54.Pf.634.534/2019/18. számú ítéletével megváltoztatott, a Budai Központi Kerületi Bíróság 1.P.30.514/2018/69 sz. ítéletében szabályozott kapcsolattartás valamennyi formájának 6 hónapra való szüneteltetését rendelte el. Megállapította, hogy a határozat előzetesen végrehajtható.
- [7] A másodfokú bíróság ezért megállapította, hogy a kérelemben megjelölt időpontokban az indítványozó kapcsolattartási joga a gyámhivatali határozat alapján szünetelt, az indítványozó tehát kapcsolattartási joggal ezen időpontokban nem rendelkezett, a végrehajtás nem rendelhető el.
- [8] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott végzések és a Bnp. tv. támadott rendelkezése sértik az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdéseit, VI. cikk (1) bekezdését, XVI. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1), (2) és (7) bekezdéseit.
- [9] Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk támadott rendelkezéseinek sérelmét abban látta, hogy a bíróságok nem biztosították a jogerős kapcsolattartási határozatok végrehajtását, és nem vizsgálták rendszerszinten, hogy a kapcsolattartás ellehetetlenülése mögött milyen, a másik szülő magatartásából, illetve az állami beavatkozás hiányából fakadó okok húzódnak meg. Hivatkozott továbbá arra, hogy a döntések indokolásából nem állapítható meg, hogy a bíróság elvégezte volna az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében megkövetelt szükségességi arányossági tesztet.
- [10] Az indítványozó utalt arra, hogy a közte és a gyermeke közötti kapcsolattartás tartósan és folyamatosan nem valósul meg, ezért a kapcsolattartáshoz való jog gyakorlása pusztán elvi lehetőséggé vált, miközben annak tényleges tartalma megszűnt. Álláspontja szerint emiatt sérült az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt családi élet tiszteletben tartásához való joga.
- [11] Az indítványozó érvelése szerint az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése az ügyében azért sérült, mert a támadott bírói döntések következtében ellehetetlenült a szülői felügyeleti jogának – így különösen a közös egészségügyi döntési jogának – tényleges gyakorlása, amely elválaszthatatlanul összefügg a gyermek érdekének érvényesítésével.
- [12] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek együttesen állított sérelmével összefüggésben rámutatott, hogy a bíróságok a végrehajtási

kérelmeket ismétlődő, sablonos indokolással utasították el, anélkül, hogy érdemben reagáltak volna az indítványozó által előterjesztett konkrét tényállásokra, dokumentált elmaradt kapcsolattartásokra, illetve a korábbi hatósági megállapításokra. Az indítványozó utalt arra, hogy a bíróságok a végrehajtási eljárásokban kizárólag a gyermek állítólagos félelmére alapították döntéseiket, anélkül, hogy e félelem tényszerű alapját vizsgálták volna. Utalt arra is, hogy a bírósági ítéletek sablonszerű, indokolásában hiányos jellege az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének a sérelmét is eredményezi. E körben előadta azt is, hogy álláspontja szerint a kapcsolattartás elmaradásának okait alátámasztó bizonyítékok vizsgálatának hiánya (ellennevelés, elidegenítés, gyámhatósági megállapítások) az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjoga alapján is sérti a tisztességes eljárás követelményét.

- [13] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében állította a pártatlan bírósághoz való jog és a fegyveregyenlőség elvének a sérelmét is. Előbbi körben utalt arra, hogy álláspontja szerint felveti a pártatlan és objektív eljárás alkotmányos követelménye sérelmének a látszatát az is, hogy ügyeiben következetesen ugyanaz a bírósági titkár jár el. Az indítványozó álláspontja szerint a fegyveregyenlőség elvének a sérelmét eredményezte, hogy ugyanazon bíróság ugyanazon tényállási elem – a gyermek nyilatkozata – tekintetében egymással ellentétes szakértői bizonyítást folytatott le és egymást kizáró jogi következtetéseket vont le, anélkül, hogy e különbségtétel alkotmányosan igazolható indokát adta volna. Érvelése alátámasztásul indítványa kiegészítéséhez csatolta a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pf.20.535/2025/9. számú végzését.
- [14] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésén alapuló ártatlanság vélelmére azért hivatkozott az indítványozó, mert az eljáró bíróságok tényként kezelték az állítólagos bántalmazást, amelynek következtében megfosztották a szülői jogai gyakorlásától anélkül, hogy bármilyen bírósági döntés igazolná a vádat.
- [15] Az indítványozó a Bnp. tv. 22/A. § (1) bekezdésének a sérelmére azért hivatkozott, mert jelenlegi szövege nem biztosítja a kapcsolattartási jogok érvényesítésének hatékony bírói kontrollját, és nem kötelezi a bíróságot arra, hogy feltárja: a kapcsolattartás megghiúsulása mögött jogellenes szülői magatartás, ellennevelés vagy elidegenítés áll-e.
- [16] Az indítványozó kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki alkotmányos követelményként: a kapcsolattartás végrehajtására irányuló eljárásokban a jogszabályok alkalmazása nem vezethet az alapjogok kiüresedéséhez, és a jogorvoslat nem válhat pusztán formálissá vagy visszatartó erejűvé. Kérte továbbá annak kimondását is alkotmányos követelmény formájában, hogy a kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelmek elbírálása során az Alaptörvényben biztosított alapjogok – különösen a kapcsolattartáshoz való jog, valamint a tisztességes eljáráshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jog – érdemi és tartalmi vizsgálata nem mellőzhető.

- [17] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági kritériumoknak.
- [18] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai szerint az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a támadott jogszabály, illetve bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel.
- [19] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy a jelen eljárásban a bíróságok azt állapították meg: a gyámhatóság határozata folytán az indítványozó kapcsolattartáshoz való joga szünetel, amely kizárja a kérelmében megjelölt időpontokban a kapcsolattartás végrehajtását. Ehhez mérten az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek nem felel meg. Az indítványozó ugyanis az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseivel összefüggésben a konkrét ügghöz igazodó, alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem terjesztett elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek az indítvány, ha az a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó szerint az Alaptörvény sérülni vélt szabályainak idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül {3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3198/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [9]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [20] Az indítványozó semmilyen, a konkrét eljáráshoz igazodó – az állított jogsérelem és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között alkotmányjogi összefüggést feltáró – alkotmányjogi érvelést nem adott elő, ezért az alkotmányjogi panasz nem felel meg a határozott kérelem feltételeinek.
- [21] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 11.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró